

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně:

J. M.

právně zastoupena Mgr. Julií Filipovou, advokátkou se sídlem Luční
207, 346 01 Horšovský Týn

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě ze dne 23. 9. 2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 7. 2024, č. j. X. o námitkách
proti rozhodnutí ČSSZ č. j. X. ze dne 17. 4. 2024

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 4. 2024 č. j. X. a rozhodnutí ze dne 26. 7. 2024, č. j. X. se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám její právní zástupkyně Mgr. Julie Filipové, advokátky, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 3 146 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím žalované ze dne 26. 7. 2024, č. j. X. byly zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) č. j. X. ze dne 17. 4. 2024

a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že ČSSZ uvedeným rozhodnutím žalobkyni snížila stupeň invalidity a vyšší invalidního důchodu podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. e) a ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění tak, že ode dne 10. 5. 2024 jí namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť dle posudku institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) je od téhož dne invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 40 %. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem IPZS pro námitkové řízení dne 8. 7. 2024 bylo zjištěno, že žalobkyně je od 6. 3. 2024 invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který má vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), odd. A (Artropatie), položce 2c (Revmatoidní artritida středně těžké formy) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 40–60 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 4 citované vyhlášky nemění. Nejzávažnějším zdravotním postižením, jež je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je juvenilní revmatoidní artritida se suspektním vývojem do ankylosující spondylitidy, HLA B27 pozit., susp. počínající oboustranná sakroileitida dle MR 2011, SAS od 3/2017. Lékař IPZS pro námitkové řízení ve shodě s lékařem IPZS pro první stupeň řízení vyhodnotil funkční postižení žalobkyně jako středně těžké při revmatoidní artritidě, a to i vzhledem k délce trvání nemoci, intermit. šlachovým problémům, nežádoucím účinkům léčby, depresi, VAS krční páteře s vertigem, LS páteře s iritací L5 vpravo, algické symptomatologii kloubů kolenních, ručních a SI skl., byť bez laboratorní zánětlivé aktivity, bez kloubních deformit či svalových atrofií, s tím, že rentgenová progresa je minimální, dle kapitoly XIII., odd. A, pol. 2c, mírou poklesu pracovní schopnosti na spodní hranici daného rozpětí, tj. 40 % s vyhodnocením celkového postižení i kvalifikačního potenciálu, který umožňuje výkon výdělečné činnosti s dodržením doporučených pracovních omezení. Dané postižení nelze dle lékaře IPZS hodnotit vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť není doloženo, že se jedná o těžké funkční postižení s deformitami, kloubními deformacemi, svalovými atrofiemi, s aktivitou procesu střední až vysokou s komplikacemi, s výraznou rentgenovou progresí, s vysokou aktivitou a nejsou přítomny mimokloubní projevy či systémové komplikace. Předchozí posouzení zdravotního stavu lze považovat za nadhodnocené, neodpovídající posudkovým kritériím daným zákonným předpisem. Lékař IPZS pro námitkové řízení proto dospěl k výsledku, že posudkový závěr IPZS pro první stupeň řízení ze dne 6. 3. 2024 lze potvrdit, neboť se jedná o invaliditu prvního stupně, a proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

II.

Žaloba

2. Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala zrušení napadeného rozhodnutí s odůvodněním, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť posouzení jejího zdravotního stavu neodpovídá skutečností, není schopna s ohledem na svůj zdravotní stav fyzicky ani psychicky zvládat denní činnost, již od ranních hodin má maximum obtíží, velkou ztuhlost a bolesti. Dále namítala, že posudky ve správním řízení byly vypracovány

vylučně na základě lékařských zpráv, aniž by ji posudkoví lékaři osobně prohlédli a seznámili se osobně s jejím zdravotním stavem, nebyl tak doposud řádně zjištěn její zdravotní stav, resp. zdravotní omezení mající vliv na pokles její pracovní schopnosti. Nesouhlasila se závěrem, že invalidní důchod jí byl v roce 2017 přiznán pro invaliditu III. stupně v důsledku toho, že byl pokles její pracovní schopnosti nadhodnocen. Navrhla proto, aby bylo rozhodnutí vydané v námitkovém řízení pro nezákonnost zrušeno.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 1. 10. 2024 zrekapitulovala dosavadní průběh správního řízení s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku IPZS o invaliditě ze dne 8. 7. 2024, dle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 40 %. Žalovaná neshledává proběhlé řízení za nesprávné a posudkové řízení za neobjektivní, nebylo zjištěno žádné pochybení při vyhotovení podkladového posudku, rozhodnutí o námitkách je dostatečně odůvodněno a jsou uvedeny a konkretizovány zprávy, z nichž žalovaná vycházela, přičemž zdravotní dokumentace byla pro posouzení a vyhotovení posudku zcela dostačující, posouzení proběhlo dle platné vyhlášky o invaliditě a v souladu se zdp. Zdravotní stav žalobkyně a jeho funkční důsledky byly zjištěny v rozsahu dostatečném pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Posudek dostatečně odůvodňuje, jaké položky byly použity pro posudkový závěr a proč nelze použít položku uznávající vyšší pokles pracovní schopnosti či jiné onemocnění jako stěžejní a podkladový posudek tak splňuje náležitosti úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Za situace, kdy žalobkyně s medicinským posouzením svého zdravotního stavu nesouhlasí a zpochybňuje správnost stanovení míry procentuálního poklesu, navrhla žalovaná vyhotovení nového odborného posudku u příslušné posudkové komise, jež zdravotní stav žalobkyně posoudí a rozhodne o jejím zdravotním stavu, pracovní schopnosti a stupni invalidity. Za daného stavu však nelze správní žalobě dle žalované vyhovět a navrhla proto její zamítnutí.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
5. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 s.ř.s. a § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
6. V souladu s § 75 odst. 1,2 s.ř.s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je důvodná.

8. Z obsahu správního spisu vyplývá, že podkladem prvostupňového rozhodnutí, jímž byl žalobkyni snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, byl posudek IPZS ČSSZ ze dne 6. 3. 2024. Dle tohoto posudku z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně poklesla její pracovní schopnost o 40 %, den změny invalidity: 6. 3. 2024, doba platnosti trvale. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
9. Podkladem pro žalobou napadené rozhodnutí, jež bylo vydáno v námitkovém řízení, byl posudek o invaliditě IPZS ČSSZ ze dne 8. 7. 2024. Ani přezkumem zdravotního stavu nebylo zjištěno funkční postižení takové závažnosti, jež by odůvodňovala nadále uznání invalidity III. stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 2c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Předchozí posouzení ponechávající invaliditu III. stupně bylo nadhodnocené a neodpovídalo platnému zákonnému předpisu. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo shledáno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
10. Obě posouzení proběhla v nepřítomnosti žalobkyně na základě dostatečné podkladové dokumentace.
11. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
12. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý, případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
13. Soud si vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek. Tento byl vypracován dne 11. 12. 2024 Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR za účasti odborného lékaře z oboru neurologie.

Posudkový lékař nebyl v souladu s posudkovým hodnocením IPZS ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatoval, že se u žalobkyně jedná o těžké formy, těžkou poruchu funkce, $HAQ > 1,5$, těžké snížení celkové výkonnosti, většina denních aktivit omezena, destrukce a deformity kloubů, komplikace (nekrózy, subluxace, ankylózy, destrukce), výrazná rentgenová progresse, aktivita vysoká, $DAS\ 28 > 5,1$ (u pozdní formy může již aktivita poklesnout). Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla zhodnocena 70 % podle kapitoly XIII, odd. A, položky 2d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Žalobkyně byla posuzována jako dělnice. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb., není ani důvod pro použití § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Výkon výdělečné činnosti žalobkyně nevyžaduje zcela mimořádné podmínky podle § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku 31. 1. 2017 – trvá. Stanovena platnost trvale, jedná se o chronické progresivní onemocnění, žalobkyně je léčena od svých 3 let, přičemž podle těchto kritérií byla žalobkyně hodnocena od roku 2017, i při následných KLP byla ponechána invalidita třetího stupně, v roce 2024 nedošlo k takovému zlepšení zdravotního stavu, aby byl důvod pro snížení invalidity na první stupeň. Při posudkovém hodnocení PK MPSV byly zohledněny všechny žalobní námitky, zdravotní stav byl posouzen k datu vydání napadeného rozhodnutí.

14. První žalobní námitka se týkala osobní neúčasti žalobkyně při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem. Tato námitka není důvodná, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. V neposlední řadě soud odkazuje na ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Daný pokles invalidity je tedy možné určit jen za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak jak již bylo výše zmíněno s odkazem na uvedená ustanovení, žádný právní předpis nezakotvuje povinnost takového vyšetření, které by bylo nutné provést za osobní účasti posuzované osoby, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21. Výše zmíněné závěry nejsou nijak v rozporu s požadavky judikatury, neboť daný případ se netýká odnětí jednou přiznaného invalidního důchodu, který byl pobírán po dlouhou dobu, a bez náležité kontrolní prohlídky došlo k jeho následnému odebrání na základě pochybení ze strany správního orgánu, viz rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2012, č. j. 6 Ads 97/2012-28, bod 29. Dále dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. června 2012 č. j. 6 Ads 1/2012 – 34 se Nejvyšší správní soud „*zaobíral námitkou stěžovatele, že při posuzování zdravotního stavu před OSSZ Teplice nebyl podroben zdravotní prohlídce. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., zákon o provádění a organizaci sociálního zabezpečení podle kterého OSSZ při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti fyzických osob pro účely invalidity vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy. Obligatorní osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem OSSZ tedy zákon nepředpokládá, jedná se pouze o možnost, již je posudkový lékař oprávněn využít podle své vlastní*

úvahy.“ Na projednávanou věc se tedy vztahuje výše zmíněná judikatura a okolnosti daného případu proto nedeklarují pochybení v důsledku neosobní účasti při kontrolní lékařské prohlídce žalobkyně.

15. Žalobkyně dále nesouhlasila s posouzením zdravotního stavu a jeho vlivu na pokles její pracovní schopnosti. S ohledem na závěry posudku vypracovaného PK MPSV v rámci soudního řízení, považuje soud námitku žalobkyně za důvodnou. Z obsahu posudku vypracovaného v rámci soudního řízení je zřejmé, že bylo zohledněno nejen rozhodující zdravotní postižení žalobkyně, jímž je juvenilní revmatoidní artritida, HLA B 27 pozitivní, vývoj do ankylosující spondylitidy, ale i ostatní zdravotní postižení, jimiž je oboustranná sakroileitida, chronický vetrebrogenitální algický syndrom C a LS páteře s iritací 5 vpravo a smíšená úzkostná a depresivní porucha reaktivní.
16. Ve věci je stěžejním kritériem pokles pracovní schopnosti žalobkyně, tedy schopnosti vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jejím tělesným smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u žalobkyně v době, kdy byla shledána invalidní pro invaliditu třetího stupně.
17. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
18. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
19. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10procentních bodů.
20. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí žalovaného č.j. X. ze dne 17. 4. 2024, kterým byla od 10. 5. 2024 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

21. Soud si vyžádal další posouzení stupně a data vzniku či změny invalidity u žalobkyně včetně posouzení, zda jsou či nejsou dány důvody pro použití § 3 a 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Po doručení soudem vyžádaného posudku PK MPSV ze dne 11. 12. 2024 má soud za prokázané, že tento se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, obsahoval náležité a konkrétní zdůvodnění, z něhož je zřejmé, oč byl opřen závěr, že je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu třetího, nikoli prvního stupně, přičemž zaujatý závěr je dostatečně odůvodněný a tím i přesvědčivý. Z posudku vyplývá a je řádně odůvodněno, z jakých důvodů se posudková komise neztotožnila se závěrem posudků, jež byly podkladem pro vydání prvostupňového i druhostupňového rozhodnutí o tom, že žalobkyně již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu prvního stupně. Soud z uvedených důvodů neshledal výrok napadeného rozhodnutí vydaného v námitkovém řízení správným, a proto je v souladu s ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
22. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle shora uvedeného posudku PK MPSV i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o tom, že je žalobkyně i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, by žalovaná vydala již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v rámci kontrolní lékařské prohlídky či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.
23. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch a byla právně zastoupena, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyni, jež byla ve věci právně zastoupena, náleží právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč sestávající z odměny za 2 úkony právní služby po 1 000 Kč dle § 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bod 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. zahrnující přípravu a převzetí věci, sepsí žaloby, dále 2 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 vyhl. č. 177/1999 Sb., celkem 2 600 Kč, přičemž s ohledem na to, že je právní zástupkyně plátkyní DPH, náleží jí dále v souladu s § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s. i 21 % DPH z uvedených částek ve výši 546 Kč. Pariční lhůta byla stanovena v délce 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň dne 22. 5. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

